

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΗΛΙΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΡΩΠΟΥ

ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ 24^η Ἀπριλίου 2011 ΕΤΟΣ 4ον ΤΕΥΧΟΣ 155ον

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

48η αιμοδοσία

Κυριακή 8η Μαΐου 9.30 π.μ. - 1.30 μ.μ. στο Πνευματικό κέντρο του
Ναού μας. Δίνεις Αίμα, γίνεσαι μιμητής Χριστού και

μέτοχος-δικαιούχος σε κρίσιμη στιγμή ανάγκης σου.

Η ηλεκτρονική μας σελίδα www.agioiapostoloi.gr

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΝΕΚΡΩΣΗ ΘΑΝΑΤΟΥ.

Το μεγαλύτερο γεγονός μέσα στην ιστορία είναι η Ανάσταση του Χριστού. Το γεγονός αυτό διαφοροποιεί το χριστιανισμό από οποιαδήποτε άλλη θρησκεία. Όλες οι άλλες θρησκείες έχουν αρχηγούς θνητούς, ενώ της δικής μας Εκκλησίας κεφαλή είναι ο Αναστημένος Χριστός. «**Ανάσταση του Χριστού**» σημαίνει θέωση και ανάσταση της ανθρώπινης φύσης, άρα ελπίδα για θέωση και ανάσταση της δικής μας υπόστασης.

Πόσο ζωτικής σημασίας είναι η ανάσταση του Χριστού για το χριστιανισμό και για όλη την ανθρωπότητα μας το επισημαίνει ο απόστολος Παύλος. Προσέξτε τι έγραφε στους χριστιανούς της Κορίνθου: « **ει δε Χριστός ουκ εγήγερται, κενόν άρα το κήρυγμα ημών, κενή δε και η πίστις υμών**». Αυτά είναι σκληρά λόγια, που όμως δείχνουν πόσο θεμελιώδης είναι η πίστη στην ανάσταση.

Ωστόσο, σήμερα μερικοί «λόγιοι» και άλλοι δήθεν «φωτισμένοι» διανοούμενοι προκαλούν την αξιοπιστία της ανάστασης του Χριστού. Ζούμε πράγματι σε χρόνους σκεπτικισμού και αμφισβήτησης. Για πολλούς είναι δύσκολο να δεχτούν την εγκυρότητα της Βίβλου. Φυσικά οι απόστολοι είχαν προβλέψει αυτή τη δυσπιστία προς τις Άγιες Γραφές. (Τιμόθ.3,7, Πέτρου Β 3,3-7). Παρά τον ορθολογισμό της σημερινής εποχής, πολλοί μορφομένοι ερευνητές έχουν δεχτεί την ανάσταση του Χριστού ως ιστορικό γεγονός, εξαιτίας των άφθονων ιστορικών μαρτυριών και της γραπτής κατάθεσης αυτοπτών μαρτύρων. Η Αγία Γραφή παρουσιάζει αδιαμφισβήτητα στοιχεία για την ανάσταση του Ιησού Χριστού από τον τάφο. Συγκεκριμένα διαβάζουμε για την ανάστασή Του: Κατά Ματθαίο 28, 1-20, κατά Μάρκο 16, 1-20, κατά Λουκά 24,1-53 και κατά Ιωάννη 20,1,21,25. Επίσης στις Πράξεις των Αποστόλων 1, 2-11. Από αυτές τις περικοπές μπορούμε να αντλήσουμε πολλές αποδείξεις για την ανάσταση του Χριστού.

Πρώτα ας δούμε τη δραματική αλλαγή στη συμπεριφορά των μαθητών Του. Από κατατρομαγμένοι κατά τη σταύρωση και κρυπτόμενοι από το φόβο της σύλληψής τους, μετατράπηκαν μέσα σε τρεις νύχτες σε γενναίους και θαρραλέους κήρυκες του Ευαγγελίου σε όλο τον κόσμο. Πώς αλλιώς να ερμηνεύσουμε αυτή τη συμπεριφορά, παρά μόνο ότι οφείλονταν στην εμφάνιση του αναστημένου Χριστού ενώπιόν τους. Οι απόστολοι υπήρξαν αυτόπτες μάρτυρες όχι μόνο της ζωής και του θανάτου του Ιησού Χριστού, αλλά και της ανάστασής Του. Δεν ήταν όμως οι μοναδικοί αυτόπτες μάρτυρες. Ο απόστολος Παύλος γράφει στην Α΄ προς Κορινθίους επιστολή για περίπου 500 άλλους αυτόπτες μάρτυρες, που είδαν τον αναστημένο Ιησού τις σαράντα ημέρες πριν αναληφθεί στους ουραμούς: «**..και ότι ώφθη Κηφά, είτα τοις δώδεκα..Έπειτα ώφθη επάνω πεντακοσίους αδελφοίς εφάπαξ, εξ ων οι πλείους μένουσιν έως άρτι, τινές δε εκοιμήθησαν..**» (Α΄ Κορινθ.15, 3-8).

Δεύτερο ας δούμε τη ζωή του αποστόλου Παύλου. Τι τον άλλαξε από έναν τρομερό διώκτη των χριστιανών σε έναν μεγάλο Απόστολο της Εκκλησίας; Ασφαλώς ήταν ο αναστημένος Χριστός, που εμφανίστηκε σε αυτόν στο δρόμο προς τη Δαμασκό(Πράξεις 9,1-16).

Τρίτο μια αταλάντευτη απόδειξη είναι ο κενός τάφος. Αν ο Χριστός δεν αναστήθηκε, τότε πού είναι το φυλασόμενο από την «κουστωδία» σώμα Του; Οι άγγελοι διακήρυξαν σε αυτούς ότι αναστήθηκε ο Κύριος, όπως είχε υποσχεθεί(Ματθ.28, 5-7).

Τέταρτο, όπως ήδη αναφέραμε, είναι η μαρτυρία τόσων ανθρώπων, στους οποίους εμφανίστηκε, μίλησε και συνέφαγε μαζί τους, μετά την ανάστασή Του.(Ματθ.28,5-9,16-17, Μάρκ.16,9, Λουκά 24,13-35, Ιωάν.20,19, 24,26-29,21,1-14, Πράξ.1,6-8 και Κορινθ.15,5-7).

Η ανάσταση του Χριστού δικαιώνει τη μοναδικότητα και αποκλειστικότητα Του, ως Σωτήρα ικανού να ζωοποιήσει αληθινά, να μεταγγίσει την καταλύτρια του θανάτου ζωή Του στη φθαρτή ζωή μας. Ένας ο Χριστός, μία η Ανάσταση, μία και η δυνατότητα σωτηρίας –θέωσης. Για το λόγο αυτό σήμερα η προσδοκία των ανθρώπων προσανατολίζεται στο Χριστό για την υπέρβαση των αδιεξόδων, που η καταναλωτική κοινωνία δημιούργησε, στο Χριστό των Αγίων, το Χριστό της ιστορίας.

Δυστυχώς, όπως προαναφέραμε στη αρχή αυτού του πονήματος, υπάρχουν πολλοί δήθεν «φωτισμένοι» κριτικοί και ορθολογιστές, που αμφισβητούν την ανάσταση του Κυρίου. Υπάρχουν τρεις βασικές ιδέες, που οι κριτικοί εισηγούνται, ότι θα μπορούσαν να διαψεύσουν την ανάσταση του Χριστού. Πολύ σύντομα τις αναφέρω προς γνώση και αντίκρουση. Πρώτη αντίρρηση η θεωρία της λιποθυμίας του Χριστού πάνω στο σταυρό. Επομένως ο Χριστός δεν πέθανε και τον έθαψαν ζωντανό, άρα δεν αναστήθηκε, αλλά απλά βγήκε από τον τάφο Του και έφυγε. Η θεωρία αυτή είναι τελείως απίθανη, αν λάβει κανείς υπόψη τα τόσα βασανιστήρια που είχε υποστεί ο Χριστός(μαστιγώματα, κτυπήματα, ακάνθινο στεφάνι), που τον είχαν τόσο εξαντλήσει, ώστε ούτε το σταυρό δεν μπορούσε να σηκώσει. Τέλος είχε μείνει ώρες καρφωμένος στο σταυρό και σίγουρα είχε χάσει πολύ αίμα. Τελικά αυτό το τόσο εξαντλημένο και βασανισμένο σώμα δέχτηκε το λόγχισμα στα πλευρά, από το οποίο οι Ρωμαίοι πιστοποίησαν ότι είχε πεθάνει. Εξάλλου είναι γνωστό από ιστορικές μαρτυρίες εκείνης της εποχής, πως ο τρόπος της ρωμαϊκής σταύρωσης επέφερε το θάνατο μέσα σε λίγες ώρες. Αν κάποιος σταυρωνόταν το πρωί μέχρι το μεσημέρι θα είχε εκπνεύσει. Η πιστοποίηση του Ρωμαίου στρατιώτη, μετά το λόγχισμα, ότι ο Χριστός ήταν νεκρός, έγινε και για τον παριστάμενο κατά τη σταύρωση κόσμος(Ιωάν.19,34). Δεύτερη αντίρρηση είναι η θεωρία της κλοπής του σώματός Του από τους μαθητές Του. Η θεωρία αυτή είναι η αρχαιότερη από όλες όσες αρνούνται την ανάσταση και δημιουργήθηκε από εκείνους, που τον είχαν οδηγήσει στο θάνατο(Ματθ.28,11-15). Γι αυτό ακριβώς το ενδεχόμενο είχε τοποθετηθεί ρωμαϊκή φρουρά γύρω από τον τάφο Του, που σφράγισαν με έναν πολύ μεγάλο λίθο(Ματθ.27,62-66, Μάρκ.16,4), ώστε να καταστεί αδύνατη η κλοπή του σώματος.

Τέλος η Τρίτη θεωρία που προτείνουν οι ορθολογιστές είναι η θεωρία των παραισθήσεων, δηλ. ότι οι μαθητές έπεσαν ομαδικά θύματα κάποιας ψευδαίσθησης για την εμφάνιση και παρουσία σε αυτούς του αναστημένου Ιησού! Παραίσθηση είχαν οι πάνω από 500 άνθρωποι, που είδαν και συνομίλησαν με τον αναστημένο Ιησού; Παραίσθηση είχαν οι μαθητές Του όταν ο Χριστός τους δίδασκε σαν πριν και συνέτρωγε μαζί τους;(Ιωάν.11). Πολλοί δυστυχώς διανοούμενοι ορθολογιστές προσπαθούν να επινοήσουν τις πιο απίθανες υποθέσεις και να κάνουν τους πιο παρατραβηγμένους συλλογισμούς για να αρνηθούν την Ανάσταση, αλλά πόσο πιο λογικό και φυσικό είναι συνάμα να δεχτούμε την ιστορική πραγματικότητα της ανάστασης του Χριστού! Ας θυμηθούμε στο σημείο αυτό την προφητεία που αναφέρεται στην προς Τιμόθεο επιστολή(Τιμόθ.4,3-4),πως οι άνθρωποι των τελευταίων καιρών θα είναι άπιστοι, αρνητές της αλήθειας και θα εκτραπούν σε θεολογικούς μύθους! Υπάρχουν και κάποιοι άλλοι σήμερα που αμφισβητούν την αξιοπιστία της Βίβλου. Η ιδέα ότι μόνο μια μαρτυρία είναι αξιόπιστη, βασίζεται πάνω στη λανθασμένη αντίληψη πως η Αγία Γραφή είναι απλά ένα βιβλίο. Η Αγία όμως Γραφή είναι μια συλλογή από πολλά βιβλία π.χ. η Καινή Διαθήκη αριθμεί 27 βιβλία από διαφορετικούς συγγραφείς. Υπάρχουν ελάχιστες γραπτές ιστορικές μαρτυρίες από αυτόπτες μάρτυρες της δολοφονίας του Ιούλιου Καίσαρα,

ωστόσο κανείς δεν αμφισβητεί το ιστορικό αυτό γεγονός. Το ίδιο ισχύει για τα περισσότερα ιστορικά γεγονότα της αρχαιότητας. Προς τι λοιπόν, όλος αυτός ο σκεπτικισμός για τη ζωή, το θάνατο και την ανάσταση του Ιησού, όταν υπάρχουν τόσες πολλές περιγραφές αυτοπτών μαρτύρων; Γιατί πρέπει να είναι αξιόπιστοι ιστορικοί ο Ιώσηπος, ο Τάκιτος, ο Ευσέβιος και όχι ο Λουκάς, ο Ματθαίος, ο Ιωάννης, ο Μάρκος, ο Απόστολος Παύλος, ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και τόσοι άλλοι;

Ο αλλοιωμένος «Χριστός» των αιρέσεων ή ο σχετικοποιημένος «Χριστός» του θρησκευτικού συγκρητισμού της νεοεποχικής πανθησκείας συνιστά απόρριψη του αληθινού Χριστού και της προσφερόμενης από Αυτόν σωτηρίας. Ο Χριστός των Αγίων μας είναι ο Χριστός της ιστορίας και αποκλείει κάθε σύγχυσή Του με οποιαδήποτε λυτρωτικά υποκατάστατα, που επινοούνται για την παραπλάνηση των μαζών.

Ο Ιησούς είναι ο πρώτος άνθρωπος που αναστήθηκε σε αιώνια ζωή! Ο πρώτος και ο έσχατος, αυτός που έγινε νεκρός και έζησε(Αποκ.2,8). Γνωρίζουμε ότι « ο Χριστός αφού αναστήθηκε από τους νεκρούς δεν πεθαίνει πλέον, ο θάνατος δεν τον κυριεύει πλέον(Ρωμ.5,9). Το γεγονός αυτό αποτελεί σταθμό για την ιστορία του ανθρώπου, όχι μόνο την ιστορία του παρελθόντος, αλλά κυρίως του μέλλοντος. Η ελπίδα του κάθε ανθρώπου που θέλει να ζήσει αιώνια είναι στο ότι « ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς, έγινε αρχή αυτών που έχουν κοιμηθεί. Διότι ο θάνατος ήλθε μέσω ενός ανθρώπου, έτσι και μέσω ανθρώπου ήλθε η ανάσταση των νεκρών»(Α΄Κορινθ.15,21).

Η δόξα ανήκει στον πατέρα Θεό, το δημιουργό που αποκαθιστά και ολοκληρώνει τη δημιουργία του ανθρώπου, με την Ανάστασή Του από τους νεκρούς σε αιώνια, αθάνατη ζωή, κάνοντάς τον συμμετοχο της αθανασίας Του, της θείας Του φύσης(Α΄Κορινθ.15,53, Πέτρου 1,14).

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ αδελφοί!

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ!

Όχι επιφανειακά, από μια πρόσκαιρη αίσθηση χαράς και από μια απλή συναισθηματική φόρτιση. «Αληθώς ανέστη» όχι για μια εβδομάδα μετά την ανάσταση. **Πρέπει να καταλάβουμε πως ο κανονικός ρυθμός ζωής είναι μόνο ο Αναστάσιμος. «Αληθώς ανέστη» ναι ο Χριστός ανέστη και όλοι τώρα μπορούμε να αναστηθούμε. Η ανάσταση του Χριστού είναι γεγονός καθημερινό πλέον. Αυτό πρέπει να το πιστέψουμε, να το καταλάβουμε, να το βιώσουμε. Τότε μόνο η ζωή μας, η ύπαρξή μας θα είναι μια διαρκής επιβεβαίωση της Ανάστασης. Τότε μόνο, η καρδιά και όχι τα χείλη, θα λέει: «ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ».**

Ο Μελίτων Σάρδεων στην ομιλία του «περί Πάσχα», που είναι η αρχαιότερη γνωστή πασχάλια ομιλία, γράφει:

« Καινόν και παλαιόν, αἶδιον και πρόσκαιρον, φθαρτόν και αθάνατον το του Πάσχα μυστήριον, παλαιόν μεν κατά τον νόμον, καινόν δε κατά τον λόγον, πρόσκαιρον δια τον τύπον, αἶδιον δια την χάριν, φθαρτόν δια την του προβάτου σφαγήν, άφθαρτον δια του Κυρίου ζωήν, θνητό δια την εν τη γη ταφήν, αθάνατον δια την εκ νεκρών ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ».

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Δημήτριος Φαραστέλης
Εκπαιδευτικός-Θεολόγος